

16 augustus 1968

Goedenavond, vrienden.

Bij het begin van deze bijeenkomst wil ik u erop wijzen dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn en er dientengevolge zeer veel prijs op stellen, wanneer u zich de moeite wilt getroosten zelf na te denken en eventueel te controleren wat gebracht wordt.

Ik heb op deze bijeenkomst allereerst voor u enkele gegevens over de richtlijnen en

BESLISSINGEN

die de Raad van de Grote Broederschap in de laatste tijd bekend heeft gemaakt.

Men is ervan overtuigd dat wij te maken krijgen met een oplopende reeks van moeilijkheden en heeft daarom richtlijnen gegeven, en richtlijnen en beslissingen aan allen voorgelegd, die ik u, enigszins naar soort tesamen gebracht, nu wil voorleggen.

Allereerst dan economie. Verdere deflatoire tendenzen, die in sommige gebieden dreigen te voeren tot een beperkte inflatie, zullen zoveel mogelijk worden afgeremd. Dit is van groot belang, niet alleen voor Europa, maar vooral voor verschillende jonge staten en landen als India en Indonesië, die toch reeds zeer grote financiële moeilijkheden kennen en ook verder hiermede nog langere tijd zullen moeten worstelen.

In de politiek besloot men, zover dit maar mogelijk is, ertoe bij te dragen dat krachtige figuren die de oude toestand zouden kunnen continueren of handhaven, op de achtergrond zouden komen. Ook dit heeft een bepaalde bedoeling. Men meent dat het beter is om, daar het nu toch eenmaal jaren van overmijdelijke onrust en revoluties worden, de oude situaties zoveel mogelijk geheel te doen vernieuwen. Dit nu is niet mogelijk wanneer wij te maken hebben met redelijke progressieve staatslieden van grote bekwaamheid, daar dezen geneigd zijn enkel voortdurende aanpassingen tot stand te brengen, waardoor zeer veel van het oude uit vele overwegingen gehandhaafd zou blijven en zouden werkelijke vernieuwingen vaak op de achtergrond komen, daar het behoud van het bestaande op de voorgrond wordt gesteld. Een snelle vernieuwing en uiteindelijk voor de gehele mensheid gunstige ontwikkeling meent men langs deze weg in de komende jaren op betrekkelijk eenvoudige wijze te kunnen bevorderen.

Ten aanzien van de extreme partijen van velerlei richting besloot men, tenzij zij voor een grotere vrijheid van het individu in de maatschappij opkomen met een vermindering van staatsbemoeiing, zoveel mogelijk de ontwikkelingen af te remmen. Dit zal niet altijd eenvoudig zijn, maar wordt van groot belang geacht. Daarnaast heeft men besloten de totalitair geregeerde staten aan te vallen, door nadruk op onredelijkheden, schandalen, enzovoorts, te leggen. Deze tactiek zal waarschijnlijk eerst tegen het einde van het lopende kalenderjaar goed merkbaar worden en ongetwijfeld ook de komende jaren worden voortgezet.

Uit dit alles blijkt wel dat de richtlijnen op gebied van politiek en economie die wij kregen (en waarvan ik enkele punten hier noemde) zeer interessant zijn. Bijzonder aardig is hierbij de wijze waarop men te werk denkt te gaan. De conflicten die men wil veroorzaken, zullen namelijk, indien de planning slaagt, allen voortkomen uit het onverwachte, door het optreden van omstandigheden, waarmede de mensen geen rekening hebben gehouden, paniecreacties van mensen en groepen, een haast manisch optreden van groepen etcetera. De Raad van de Broederschap heeft hierbij aan alle geesten het recht gegeven, onmiddellijk en zelfstandig inspiratief op te treden, mits bedoelingen en inhoud van personen, groepen en instellingen

hierdoor geen geweld wordt aangedaan. En ik kan u verzekeren dat wij van deze mogelijkheid ruimschoots gebruik zullen gaan maken, niet alleen in de ODV dus, maar ook daarbuiten.

Wat de economie betreft, is het betreuenswaardig dat zowel het lopende als het komende kalenderjaar hongernood, crisis enzovoorts, in vele gebieden te zien zullen geven. Wij kunnen dit helaas niet voorkomen daar het voortvloeit uit de nu bestaande structuren. Wel zullen wij alles doen om bij te dragen tot een zo juist mogelijke verdeling van middelen over de gehele wereld. Zeker zal met alle middelen het bieden van hulp aan dergelijke gebieden en landen worden gestimuleerd, zelfs indien slechts een klein deel van de geboden hulp uiteindelijk de noodlijdenden zou bereiken. Dit geldt echter niet voor sommige gebieden, waarin politiek, onkunde van bestuurders, houding van bepaalde klassen enzovoorts, de aanleiding werden tot het ontstaan van de hongersnood, de crisis en dergelijke.

Ik denk hierbij ondermeer aan de hongersnood, die optreedt in bepaalde delen van India met zekere regelmaat, terwijl het land zelf deze ellende zou kunnen opheffen, indien men maar een andere mentaliteit zou hebben. In dergelijke gevallen zullen wij wel alles doen om eenieder op de mogelijke oplossing attent te maken, maar zullen wij ons zeker niet bemoeien met de buitenwereld en haar pogingen om hulp te organiseren. Dit laatste klinkt u wat wreed in de oren, dat begrijp ik wel. Maar wanneer in bepaalde gebieden (ook Arabië zal binnenkort hiertoe gaan behoren) grote nood ontstaat, dit door de mensen zelf als geheel, zij het door lijdzaamheid of onverstand van de door hen aanvaarde leiders, dan zou het bevorderen van hulp van buitenaf betekenen dat de onjuiste praktijken, de verkeerde regeringsvormen, het gezag van onbekwame staatslieden hierdoor verder in stand zouden worden gehouden en dit is strijdig met het doel dat de Broederschap zich stelt voor de komende tijd.

Verder wil ik erop wijzen, dat wij verwachten in betrekkelijk korte tijd veranderingen in productiemethoden tot stand te kunnen brengen. Voorlopig zal dit in de eerste plaats kenbaar worden op het zuidelijke halfrond en daar weer in het bijzonder bij de ontwikkeling van de landbouw. De Broederschap zal hierbij inspiratief optreden en juist in dit deel van de wereld alles doen om instellingen, vernieuwing, erkenning van andere mogelijkheden enzovoorts, te bevorderen. Wij zijn er echter van overtuigd, dat de zo gevonden en in praktijk gebrachte methoden ook elders op de wereld kunnen en zullen worden toegepast. Wetenschappelijke voorbereidingen hiertoe werden middels inspiraties reeds volbracht, waarbij hoofdzakelijk centra en personen op het noordelijke halfrond een rol speelden tot op heden.

Wij menen echter een middel te hebben gevonden (waarvan de Broederschap dan ook gebruik wenst te maken) om in het zuidelijke halfrond (Z. Afrika en (het vroegere) Oranje-Vrijstaat, Chili, delen van Argentinië in de eerste plaats) de reeds erkende mogelijkheden bij wijze van proef in de praktijk om te zetten. Een grote rol speelt hierbij het feit, dat op het noordelijk halfrond minder behoefte bestaat aan vernieuwing van methode en vooral het brengen van nieuwe producten, gezien de gevestigde belangen aldaar, hierdoor in het gedrang dreigen te komen, zodat grote tegenwerking hier moet worden verwacht. In het zuidelijke deel van de wereld zijn de revoluties intenser en zullen zelfs de gevestigde belangen zich alleen kunnen handhaven wanneer men nieuwe mogelijkheden vindt.

Dit is dan het beeld van de maatregelen, die economie en politiek in het bijzonder betreffen, ofschoon natuurlijk meer besluiten en richtlijnen werden gegeven dan door mij hier worden aangestipt. Ik meen echter dat deze voor u eerder verwarrend zouden werken, zodat ik met het voorgaande volsta. Ten hoogste kan het voor u van belang zijn dat sterke fluctuaties op de aandelenmarkt en het falen van een aantal grotere bedrijven te voorzien is uit de genomen maatregelen, ook al zijn deze hierop niet direct gericht. Genoemde ontwikkeling vloeit echter uit het geheel van de mogelijkheden en bestrevingen voort.

Belangrijker dan dit alles is voor ons natuurlijk de geestelijke hervorming, die wij in de komende periode op aarde moeten gaan brengen, waar dit maar mogelijk is. In de eerste plaats zal veel meer aandacht dan tot nu toe worden besteed aan het verkondigen en bekend maken van de leerstellingen en leefregels, zoals de laatste Wereldleraar deze verkondigd

heeft. Daarnaast verwachten wij nog nieuwe elementen te vinden. In de heersende tendens wordt men, dit is haast onvermijdelijk, geconfronteerd met een aantal godsdienstige groeperingen en pseudoreligies, die een wat vreemde werkwijze volgen. Hun stellingen en leringen zullen vaak onjuist, zelfs geheel verkeerd zijn. Toch zal men niet trachten hun leringen en invloed aan te tasten. Men zal slechts trachten de inwerking van dit alles op het publiek af te zwakken, wij hebben namelijk de volgene opdracht gekregen, die ik zoveel mogelijk woordelijk weergeef. Naar ik meen, zal dit het u mogelijk maken beter te begrijpen hoe voor ons de zaken komen te staan, waarbij u steeds in aanmerking moet nemen dat het meewerken aan dit alles geheel op basis van vrijwilligheid plaats vindt.

In alle kerkelijke en religieuze verhoudingen (zowel binnen het christendom, het boeddhisme als de islam) zal steeds meer de nadruk worden gelegd op het dictatoriaal karakter van de leiders in deze geloofsrichtingen, op de niet doelmatige opzet van de werken, die door dergelijke groepen worden uitgevoerd en zal men alle krachten inspannen om de mensen te bewijzen dat vele zogenaamd godsdienstige belangen in feite machtspolitieke en commerciële belangen zijn. Door hierop voortdurend te wijzen en gelijktijdig vernieuwing van denken binnen die geloofsrichtingen te bevorderen langs inspiratieve weg, zullen allen die dit wensen, door hun medewerking kunnen bereiken dat op korte termijn een algehele vernieuwing van het godsdienstige denken over een groot deel van de wereld ontstaat. De gehele inzet van groepen is hierbij van groot belang, daar herhalingen van inspiraties en manifestaties aan daarvoor in aanmerking komende personen van groot belang worden geacht.

Zo luidt bijna woordelijk een deel van de opdrachten, die in dit verband werden uitgegeven. Uit de aard der zaak zijn de vertaling en daarmee de woordkeuze van mij, maar de inhoud is juist en zo volledig mogelijk de opdracht (of het verzoek tot medewerking, indien u dit juister acht) van de Grote Raad van de Witte Broederschap. Dit impliceert voor ons dat wij meer dan voorheen de vrije hand krijgen ten aanzien van de godsdiensten. Dat wij pseudogodsdiensten bij een dergelijke opzet niet hoeven aan te vallen, is ook duidelijk. In deze tijd zullen de minder stabiele elementen van de mensheid de neiging hebben om zich (als steeds weer) te concentreren in sterk dogmatisch georiënteerde groepen. Men kiest deze weg, waarbij het uitzonderlijke van de geloofsrichting voor de mens bovendien een gevoel van meerwaardigheid kan scheppen, uit zwakheid. Zouden wij dergelijke groepen nu aan gaan vallen, dan zou een steeds grotere onzekerheid het gevolg zijn. Hiervan zou niemand beter worden, maar wel zou geweld enzovoorts, hiervan het haast onvermijdelijke gevolg zijn. U zult begrijpen dat niemand in de geest of in de stof, die het goed meent met de mensheid, er belang bij kan hebben het geweld, dat toch reeds in zo ruime mate tot ontwikkeling zal komen, nog eens met dergelijke geschillen onnodig te vermeerderen.

In de eerste plaats zal men zich dus richten tot de grotere geloofsrichtingen, waarin de mensen eenvoudig zijn opgevoed en die zij, vaak uit luiheid, eenvoudig blijven volgen. Hierbij krijgen wij, door medewerking van de Broederschap, vanuit de geest de beschikking over mogelijkheden, die wij tot op heden niet in zo ruime mate hadden. Terwijl daarnaast door de Broederschap een gebruik maken van die mogelijkheden tot op heden zoveel mogelijk werd afgeremd. Voor mij is het volgende zelfs een van de meest opvallende beslissingen van de Grote Broederschapsraad geweest:

"Overal, waar binnen godsdiensten bij een mens de juiste geestelijke en mentale instelling wordt aangetroffen, zullen alle geestelijke krachten worden geconcentreerd, om dergelijke mensen tot een versnelde bewustwording en zo mogelijk tot inwijding te brengen."

Dit betekent dat wij over enige tijd vele ingewijden zullen aantreffen binnen de kerken, die met priesterlijke macht en gezag bekleed zijn. Juist wanneer zij in grotere aantallen op kunnen treden en met ons samen werken, zullen zij op de gelovigen een grote invloed ten goede kunnen uitoefenen. Wij nemen aan dat dit project een zogenaamd zevenjaarsproject zal zijn, maar de bijzondere nadruk die hierop werd gelegd, is voor ons gelijktijdig ietwat wonderlijk en, ik moet het toegeven, uitermate bevredigend.

Een interessant punt is verder natuurlijk ook de natuur. Die is wat van slag af. U zult daarvan nog wel meer bemerken. De natuurrampen kunnen in bepaalde gebieden, zo stelt de Broederschap, grote, soms zelfs totale vernieuwingen tot stand brengen. Hierdoor zal het mogelijk zijn een oude sociale opbouw, die niet meer voldoet, op korte termijn te wijzigen tot een structuur, die zowel maatschappelijk als geestelijk kan beantwoorden aan de geestelijke en stoffelijke eisen van de komende tijd. De verschillende gebieden, die daarvoor in aanmerking komen, liggen onder meer in Zuid-Amerika, in de omgeving van de Stille Oceaan, maar kennelijk heeft men daarbij ook gedacht aan gebieden als Turkije, Griekenland en Tunesië. Het is voor ons aangenaam dat wij ook in deze gevallen actief mee zullen kunnen werken aan een nieuwe opbouw. Want een mens kan nu eenmaal niet tot geestelijk bewustzijn komen wanneer hij te zeer gevangen is in een stramen van sociale verhoudingen, gewoonten, bijgelovigheden en geloofswaarden, die in vele gevallen een bewust persoonlijk bestaan bijna onmogelijk maken.

Aanvallen zullen door de Witte Broederschap in de komende periode gedaan worden op allen, die te zeer geneigd zijn de vrijheid van anderen te beknotten. Deze beslissing klinkt zeer algemeen maar komt erop neer dat deze aanvallen vooral zullen worden gericht op personen, die geneigd zijn bij de beperking van de vrijheid van anderen tot het extreme te gaan. Men zal hen er toe brengen té ver te gaan. Veel van hetgeen schijnbaar weldadig is, is immers in feite een inzet van een ziekteproces, zoals het schijnbaar gezonde blosje een schijn van gezondheid geeft aan de lijder aan tuberculose. U kunt begrijpen dat door het afdwingen van steeds meer excessieve maatregelen een te ver gaan van overheden, de werkelijke waarde en het werkelijke wezen daarvan over de gehele wereld kenbaar zal worden.

Het zal u misschien verheugen te horen, dat naast dit alles besloten werd om bij de verschillende grote golven van Wit Licht, die verwacht worden, onder meer tegen Kerstmis, gebruik te maken van zeer bijzondere invloeden en krachten, om zo allen die op dat ogenblik harmonisch zijn, te inspireren en misschien, zelfs deels in te wijden, of op inwijding voor te bereiden. Het inspireren van grotere aantallen mensen gelijktijdig is in de afgelopen jaren praktisch niet voorgekomen. Dat men echter nu besloten heeft daartoe weer over te gaan is het bewijs, dat men aanneemt, dat een groot aantal mensen in de komende tijd vatbaar zullen zijn voor nieuwe denkbeelden en geladen met nieuwe inzichten en krachten, voor de wereld ook in geestelijk opzicht een zeer grote betekenis kunnen hebben.

Naast deze voorname punten wil ik er nog enkele andere opsommen, ofschoon zij in uw ogen misschien bijkomstig lijken. Het optreden vanuit de geest wordt beperkt zover het de onmiddellijke uitingen met regelmaat betreft. Het stichten van nieuwe spiritistische groepen en inwijdingsleringen zal dus voorlopig zoveel mogelijk vermeden worden. Daarentegen zal in zeer grote mate worden gewerkt middels de beïnvloeding van personen. Dit betekent dat wij, al mogen wij ons mediamiek werk middels de verschillende mediums van de ODV natuurlijk voortzetten, onze aandacht daarnaast in steeds sterkere mate op het inspiratieve werk zullen gaan richten. Ook in verband met geestelijke genezing en zielsgenezing (geestelijke kwalen dus) heeft men een besluit genomen: hieraan zal in toenemende mate aandacht worden gewijd, zover de algehele situatie dit toelaat. Ook op dit gebied kunnen wij dus wonderlijke gebeurtenissen verwachten. Gewerkt zal worden door verschillende daarvoor reeds nu op aarde gebruikte persoonlijkheden. Daarnaast, zover mogelijk, ook middels personen met wetenschappelijke reputatie. Vooral deze laatste toevoeging aan het besluit lijkt mij zeer interessant en al zal het mijns inziens wel enige jaren duren voor dit feit meer algemeen bekend wordt of uitlekt, belooft het toch veel voor de toekomst.

De verschijnselen die men op velerlei terrein wil gaan veroorzaken, staan in direct verband met het bijgeloof dat nog overal op aarde heerst. Wanneer men gebruik maakt van bijvoorbeeld het vormen van wolken, bijzondere lichtvallingen en lichtbrekingen en misschien zelfs telekinetische verschijnselen, zo kan men aannemen dat het de bedoeling is, middels deze zogenaamde wonderen, de mensen meer bewust te maken van de dringende noodzaken van deze tijd. Mijns inziens (en dit komt voor mijn rekening, al heb ik hierbij vele medestanders) zullen vreemde bijgelovigheden en verkondigingen van het naderende einde

van de wereld, wel niet te vermijden zijn. De Raad blijkt er echter van overtuigd te zijn, dat dergelijke zogenaamde wonderlijke of paranormale gebeurtenissen, vooral wanneer zij door grotere aantallen mensen worden gezien en beleefd, van zodanig belang zullen zijn voor het veranderen van de instelling van de mensen en daardoor het scheppen van een invloed op de gehele mentaliteit van de mensheid, dat men kennelijk de onaangename nevenverschijnselen op de koop toe wil nemen.

Misschien wilt u weten wat dit voor u in termen van wereld en nieuws te betekenen heeft. Wel, op het ogenblik leeft u in een periode van persoonlijk en spontaan geweld. Of u nu kijkt naar Amsterdam of naar Miami, het komt op hetzelfde neer. Enkelingen komen onverwacht tot gewelddadigheden en zweepen daarbij vaak elkander op, zonder dat van enige werkelijke organisatie of samenhang gesproken kan worden. Deze tendens blijft nog enige tijd aanhouden en wij zullen hieraan maar weinig kunnen doen. Er wordt vooral in de maanden vanaf september bij ons algemeen zelfs gerekend op een toenemend aantal zenuwstoringsen, die mede te wijten zijn aan stralingen, ontstaan door storingsen op de zon. Men zal echter vanuit de Broederschap trachten dergelijke gewelddadigheden zoveel mogelijk te richten. Men kan het namelijk niet elimineren of geheel beheersen. Wel kan men trachten, wanneer dit geweld eenmaal optreedt, de gevolgen daarvan zo te richten, dat in ieder geval gewenste tegenstellingen worden geschapen, gewenste denkwijzen bevorderd worden enzovoorts, enzovoorts. Wat dan ook gedaan zal worden, al vergt het een inzet van meer geestelijke krachten, dan in normale gevallen mijns inziens verantwoord zou zijn.

Interessant is ook het voorstel (dit is dus geen besluit) dat men zal trachten niet-aardse stoffelijke entiteiten, die de aarde in de komende periode benaderen, ertoe te bewegen op meer algemeen kenbare en constateerbare wijze van hun bestaan blijf te geven. Men zal dit nastreven, omdat men aanneemt dat het hierdoor mogelijk zal worden een groot deel van de niet noodzakelijke politieke en zelfs sociale spanningen af te doen nemen of zelfs weg te doen vallen, door het scheppen van een soort gemeenschappelijke vrees, een soort gemeenschappelijke vijand. In ditzelfde kader besloot een groep, de personen die bepaalde signalen uit de ruimte opvangen (die radiotelescopen bezien etcetera) zodanig te inspireren, dat zij de mogelijkheid vinden enkele van de ontvangen signalen als het ware te decoderen. Hoe dit zal uitwerken, weet ik niet. Wel weet ik dat, wanneer het gelukt, dit alles met grotere bekendheid over de wereld te realiseren (men stelt voor deze plannen een werktermijn van 18 à 19 maanden) de kennis van mensen, andere dan menselijke levende wezens ook, in de ruimte grote invloed zal hebben op het gedrag van staten en regeringen. U begrijpt wel dat zodra men algemeen weet dat er elders in het Al bewust leven is, vele aspecten die men in het verleden heeft weggepraat, zoals bijvoorbeeld de vliegende schotels, opnieuw in het brandpunt van de belangstelling komen te staan. Nu zonder cultus, maar vergezeld van de wat angstige vraag: "kunnen wij ons ook verdedigen tegen iemand uit de ruimte?" Naar ik meen, zal dit een nieuwe reeks van spanningen scheppen, die echter de lust om als mensen elkander op aarde te bestrijden en te beconcurreren, sterk zal verminderen.

Alles bij elkaar is de reeks besluiten die genomen werden, van vérstrekkende betekenis en ook in hun meer kenbaar wordende verschijnselen op aarde zeker veelbelovend en interessant. Indien er bepaalde facetten van de ontwikkeling op aarde zijn, die uw bijzondere belangstelling hebben, zo kan ik u waarschijnlijk ook de beslissingen en voornemens van de Raad in verband daarmee (zover bestaand) toelichten.

Vraag: Kunt u enig commentaar geven op de moeilijkheden en nood in Biafra?

Antwoord: Ik geloof niet dat dit veel te maken heeft met mijn onderwerp. Het is één van een reeks van ontwikkelingen en verschijnselen, maar op zich niet bijzonder belangrijk of zelfs maar uniek. U doelt echter op de steun, die men in uw land hiervoor wil samenbrengen. Kort en goed: 3/4 van hetgeen u daarvoor samenbrengt, wordt verknoeid. De omstandigheden, die nu heersen, maken dit onvermijdelijk. Indien u wilt weten of daaraan iets te doen is? Ja, indien men bereid is als gemeenschap en staat tegenover Nigeria te reageren en dus politiek en economisch stelling te nemen tegenover de Nigerianen, die men voor deze toestand toch wel in hoofdzaak verantwoordelijk mag achten. Zolang men echter politiek en economisch geen

sancties durft of wil nemen tegen Nigeria in verband met deze zaak, zal de hulp die men geeft, hoe welkom ook, het probleem alleen maar in duur verlengen. Ik meen dat dit voldoende is.

Vraag: U sprak van politieke wijzigingen. Wat verstaat u daaronder?

Antwoord: Onder politieke wijzigingen verstaan wij in dit verband een zodanige wijziging bij regerende en politieke persoonlijkheden en hun invloed, met als gevolg, in een toen men van inzicht in en begrip voor hun handelwijzen en de daarachter schuilende bedoelingen, een op deze wijze een grotere medezeggingschap voor de massa ontstaat. Het gevolg daarvan zal zijn dat op den duur een misschien minder systematische, maar daardoor meer menselijke en juistere vorm van regering gevonden kan worden.

Vraag: Komt er als gevolg van dit alles een oplossing voor de controverse tussen zwart en wit?

Antwoord: Deze controverse is voorlopig niet op te lossen, omdat zwart eerst een evolutie door moet maken, waardoor het niet slechts een gelijkwaardigheid met wit op kan eisen, maar wit ook als gelijke op eigen terrein zal kunnen benaderen. Een zeer groot deel van de gekleurde bevolkingsdelen op aarde is daartoe niet in staat, ofschoon het wel erkenning als gelijke opeist, terwijl de maatstaven van de blanke maatschappij over de gehele wereld als bepalend gelden voor beschaving, enzovoorts, enzovoorts. Eerst wanneer alle kleurlingen geheel zo leven en zich gedragen als de blanken en daarbij een gelijk of hoger peil bereiken dan de gemiddelde blanke, kan van werkelijke gelijkheid worden gesproken. Dit lijkt mij voorlopig niet bereikbaar, zodat ik meen te moeten stellen dat eerst wanneer men een geheel differente wijze van leven, denken, werken, geheel verschillende culturen als gelijkwaardig wil gaan beschouwen op aarde, deze tegenstelling zal kunnen worden opgelost. Dit klinkt misschien pessimistisch, maar de werkelijke feiten zijn nu eenmaal niet zo mooi als de verklaringen en beginselverklaringen van meestal niet zelf geheel bij het kleurlingenprobleem betrokken personen.

Vraag: U sprak bij economie over deflatie en inflatie. Dit staat toch lijnrecht tegenover elkaar.

Antwoord: Wanneer er sprake is van een deflatoire tendens, kan worden gesproken over een getalsmatig, maar vaak ook werkelijk toenemen van waarde van bijvoorbeeld een bepaald product of valuta. Hierdoor worden overal op de wereldeconomische evenwichten verstoord, zodat de deflatoire tendens inflatoire verschijnselen zal oproepen in landen, die van die valuta of producten afhankelijk waren. Hierdoor ontstaat een ontwaarding van meerdere valuta's, welke zich uitbreidt over de hele wereld. Het land met de deflatoire tendens vindt geen afzetmogelijkheid meer voor eigen producten en wordt overspoeld door schijnbaar goedkopere producten. Ook hier ontstaat een economische chaos, welke voert tot inflatie als gevolg van de onvastheid van alle nominale bezittingen met en gelijktijdige toename van belangstelling voor waardevast bezit. Indien u dit duidelijk is, zult u beseffen dat, zoals samengevoegd in de beslissing, deze waarden niet strijdig zijn. U zult verder begrijpen, dat de inflatoire tendens ten gevolge heeft, dat in industrielanden een soort uitverkoopmentaliteit ontstaat, waardoor geldwaarden en bedrijven ten gronde kunnen gaan. Nu kan een regering daartegen wel maatregelen nemen, maar wanneer deze zover gaan als feitelijk noodzakelijk is, kan men wel zeker zijn dat, gezien de huidige internationale verbindingen en verhoudingen een boycot het gevolg wordt van een dergelijk ingrijpen. En ook dan zien wij de deflatoire werking omslaan in een inflatoire tendens.

Vraag: Worden de stemmen uit de ruimte door de Broederschap als medium gebruikt om het onder de mensen te brengen? Of werken die stemmen zelfstandig op de mensheid in?

Antwoord: De stemmen uit de ruimte (zover zij reëel zijn), werken onmiddellijk op de mensen in. Zij zijn namelijk niet, zoals de Broederschap zelf, deel van de mensheid. Het is echter duidelijk dat, waar een hoog bewustzijn bereikt is door entiteiten in de ruimte, een zeker aanvoelen, een zekere harmonie mogelijk wordt en voor de Broederschap bereikbaar wordt, zodat men tot een zekere coördinatie van werken en streven kan komen.

Vraag: Zijn alleen bepaalde mensen vatbaar voor inspiratie of kunnen allen geïnspireerd worden? Dit in verband met hetgeen u over werken via wetenschapsmensen zei.

Antwoord: Een wat moeilijke vraag. De mogelijkheid geïnspireerd te worden, is voor alle mensen wel aanwezig, ofschoon niet overal even groot en sterk. De geneigdheid van de mens in de afgelopen paar honderd jaren bracht met zich mee, dat men zich voor inspiratieve werkingen afsloot, tenzij deze precies pasten bij eigen belangstelling, streven en doel.

De verwarring die reeds op aarde bestaat en in de komende jaren nog zal bestaan, brengt met zich mee dat vele mensen, vooral zij, die niet in gewoonten verhard zijn, van hun eigen leef- en denkwijze worden losgeslagen. Zij verwerpen dogma's, twijfelen aan eigen wijsheid en worden zo gemakkelijker benaderd door inspiratieve invloeden. De nadruk die de Broederschap te kennen geeft bij haar bespreken van inspiratie, zal echter in vele delen van de wereld gelijktijdig of bijna gelijktijdig voeren tot het ontstaan van gelijke denkebeelden, vindingen etcetera. Hierdoor kan worden voorkomen dat economische en politieke belangen dergelijke waarden voor zich als monopolie of geheim opeisen en zal de verbreiding over de gehele wereld i.o. (vanuit de Orde, want ik weet niet precies hoe de Broederschap hier officieel over denkt) een versnelde ontwikkeling tengevolge kunnen hebben. Naar ik meen zal daardoor ook in toenemende mate een rationelere houding worden aangenomen ten aanzien van dogma's, vlagwoorden, emotionele woorden enzovoorts, die daardoor veel van hun waarde als beslissend argument zullen inboeten.

Vraag: Maar zal dat voor de mensen niet erg pijnlijk zijn?

Antwoord: Ja. Het zal in vele gevallen doen denken aan de resultaten van een shockbehandeling. Maar zoals de zaken er op uw wereld op het ogenblik voorstaan, is het wel eens nuttig voor de mensen wat geschokt te worden, enerzijds door aantasting van de dogmatische zekerheden van geloof en wetenschap, geschokt anderzijds, door het steeds meer duidelijk worden van eigen menselijke zelfoverschatting. Dat zal voor velen zeer pijnlijk en moeilijk te verwerken zijn, dat is zeker. Aan de andere kant zal juist het besef, dat vele zekerheden maar schijn zijn, de mens er gemakkelijker toe brengen nieuwe wegen in te slaan.

Vraag: Wordt dit geen erg eenzijdige ontwikkeling?

Antwoord: Dacht u? Het feit dat men alle richtingen uit kan gaan, mits men maar beseft dat zekerheden niet, of in veel mindere mate bestaan dan men wenst te veronderstellen, zegt reeds veel. Het feit alleen reeds, dat inwijdingen ook binnen de kerken op het ogenblik in zeer sterke mate zullen worden nagestreefd, zou u duidelijk moeten maken, dat men geen eenzijdigheid beoogt. Bijvoorbeeld een spiritistisch denken, een theosofisch denken, een bepaald politiek- of idealistisch denken enzovoorts. Wanneer de leuzen en pseudozekerheden wegvallen, wordt het mogelijk de praktische levenswaarden die in het geloof en denken schuilen, zodanig op de voorgrond te schuiven, dat de ambtelijke omschrijvingen onbelangrijk worden naast de praktijk. Wat betekent dat de ontwikkeling in vele richtingen mogelijk blijft, maar dat de mogelijkheid, het persoonlijk denken, leven, werken en geloven van mensen in een keurslijf te persen, dat door anderen werd ontworpen, aanmerkelijk zal afnemen.

Hiermede heb ik, vrienden, dan voldaan aan de u gegeven belofte u voor te lichten omtrent alles wat de Broederschap besloten heeft. Ik zou nu graag nog mijn eigen visie geven op sommige punten, tenzij u daartegen bezwaar hebt.

Mijns inziens moeten wij uitgaan van een ontwikkeling bij de mensen, die niet per jaar kan worden berekend en zeker in deze tijd dus in grotere aantallen jaren zal moeten worden gezien. Zo meen ik te mogen stellen dat de reeks van ontwikkelingen, die thans loopt, ten minste nog 3 à 5 jaren zal omvatten en reeds langere tijd werkzaam is. Voor sommige facetten van het menselijk en geestelijk besef zullen zelfs nog veel langdurige ontwikkelingen van node zijn. Wat op het ogenblik gebeurt, is dus in het allereerste geval een aanpassen aan de mogelijkheden. Wij krijgen een reeks voorschriften en beslissingen van de Witte Broederschap, die aan een onderwijsreformatie doen denken. Men tracht nieuwe leervakken in te voeren, oude af te schaffen of te vernieuwen en zo de mens de in deze tijd en omstandigheden noodzakelijke wijsheid bij te brengen.

In dit jaar en waarschijnlijk nog tot de helft van 1969 is er een tendens, waarbij het persoonlijk reageren op de voorgrond staat. Het is op het ogenblik dus vooral de enkeling, die reageert en, zonder organisatie, gewoon van zich uit, begint iets te doen. Het zijn overigens deze ongeorganiseerde enkelingen, die in vele gevallen een overmacht vormen, waarvoor de organisatie moet buigen. Dat is onder meer in Tsjechoslowakije wel gebleken. Het is wel duidelijk dat de beïnvloeding van enkelingen op dit ogenblik dus van zeer groot belang moet zijn. Ik neem dan ook aan dat het besluit overal inspiratief in te gaan werken, met deze factor veel te maken heeft: je kunt de enkelingen, die open staan namelijk helpen om vrij, maar nog steeds persoonlijk, te reageren. Na mei 1969 zien wij echter een toename van de organisatie.

Wanneer deze plaats vindt voor er voldoende persoonlijk bewustzijn is gewekt, zal alles weer vastlopen in leuzen, de kritiekloze aanvaarding van dwaasheden als geloofsartikelen, het zoeken naar onfeilbare autoriteiten enzovoorts. In alle grotere organisaties spelen persoonlijk gezag en persoonlijkheidsverheerlijking een grote rol. Dit is echter nu niet meer wenselijk. Om dit te voorkomen kan men gebruik maken van een inspiratiecampagne, die mij wel zeer tijdig en juist gepland voorkomt. Gezien de ontwikkelingen moet verwacht worden, dat deze inspiratieve waarden het sterkst en nadrukkelijkst tot uiting zullen komen aan het einde van dit kalenderjaar en het begin van het volgende.

Het zal u duidelijk zijn, dat de organisatie, die onvermijdelijk weer sterker gaat worden, hierdoor een bredere basis, maar ook een bredere top zal kunnen geven. Dus geen top meer van enkele figuren, die alles zeggen te weten en alles beslissen, maar een groot aantal mensen met eigen denkbeelden, die tot een vrijere vorm van samenwerking weten te komen. Het ontstaan van een dergelijke vorm van samenwerking betekent volgens mij ook, dat over de gehele wereld een andere geestelijke sfeer komt te heersen. Op het ogenblik zie je maar al te vaak dat één enkele mens, die zich ergens voor uitgeeft, die het een of ander is of heeft, beslissend optreedt, terwijl alle andere mensen deze mens weerkaatsen in hun denken en handelen.

Voorbeelden hiervan kunt u dichtbij zien bijvoorbeeld in Oost-Duitsland, waar Ulbricht zich laat vereren, maar vooral ook in bijvoorbeeld rood China, waar Mao als een soort afgod wordt vereerd en het eigen denken onderdanig moet worden gemaakt aan de denkbeelden van de communistische halfgod. Een persoon, die onfeilbaar is geworden en onaantastbaar, betekent een groot gevaar voor de persoonlijke bewustwording en daarmee de persoonlijke bereiking van degenen, die hem, al dan niet uit eigen wil, volgen. Wij kunnen organisatie dus alleen aanvaarden, wanneer zij zuiver op nut is ingesteld en de onderdrukking van de persoonlijkheid en de eigen gedachten daarbij geheel wegvalt. Er zijn organisaties, die men niet zonder meer teniet kan doen. Je kunt natuurlijk het aanzien van boeddhistische monniken, mohamedaanse leraren, godsdienstleraren en priesters wel aantasten, maar desondanks zal er enige volgzaamheid in het denken, daarmee een zekere gehoorzaamheid aan het gezag, desnoods tegen eigen welzijn en besef in, blijven bestaan.

Wanneer je echter, zoals de Broederschap van plan is, een aantal inwijdingen binnen deze groepen weet te forceren, is hiermede een vrijwording van het persoonlijk denken op den duur onvermijdelijk geworden en daarmee een algehele verandering in betekenis en zin van de organisaties. De organisaties zullen natuurlijk wel voort blijven bestaan, maar zij krijgen een gezondere basis en zullen een diffusere top krijgen, waardoor persoonlijk inzicht en denken de boventoon kan gaan voeren tegen de al te grote eenzijdigheid van een onfeilbaarheid plus ambtelijk denken. Wij zullen dan in de eerste plaats eerlijker en ook juistere denkbeelden zien ontstaan omtrent God en godsdienstige waarden. Maar daarnaast zal men ook eerder komen tot een zich juist aanpassen aan de materiële noodzaken en behoeften in de wereld en de erkenningen, die men materieel in die wereld vinden kan.

Ik meen dat dit van zeer groot belang kan zijn en in direct verband staat met alles, wat men in politiek en economie wil gaan doen. Want de beslissing, dat men voorlopig zal trachten de werkelijk bekwame figuren in de politiek enigszins op de achtergrond te dwingen, lijkt mij ook niet zo dwaas. Niet alleen dat een goede staatsman in staat is een oud systeem lang te

handhaven en steeds weer aan de noodzaken en mogelijkheden aan te passen, maar bovendien zal door de geleidelijkheid en schijnbaar goede orde, waarin alles geschiedt, het mijns inziens toch noodzakelijke besef en innerlijk verzet grotendeels kunnen worden onderdrukt. Maar juist waar strijd en debat bestaan, waar een zoeken is naar een andere wijze van bestaan, een andere uitdrukking van eigen wezen (of men dit nu verstandig benadert of niet) ontstaan de waarden van persoonlijke bewustwording. En dat is zeer belangrijk.

De lopende tendens tot inwijdingen op persoonlijk vlak heeft, zoal u misschien weet, reeds enige resultaten gegeven. Maar zeker niet in voldoende mate. Het is misschien prettig te kunnen zeggen dat wij op het ogenblik op aarde over een betrekkelijk groot aantal ingewijden in de stof kunnen beschikken. Tellen wij degenen, die eerste inwijdingen ontvingen mee, dan komen wij op het ogenblik toch zeker tot een aantal van 40 à 50.000. Maar toch is dit aantal niet voldoende, mede gezien de plaatsing van deze ingewijden in de maatschappij niet voldoende is om, naast een zekere geestelijke beïnvloeding, ook op meer materieel vlak iets op kortere termijn tot stand te kunnen brengen. Het is duidelijk dat de wereld aan vele vernieuwingen toe is. Deze vernieuwingen moeten echter ergens een basis hebben. Deze basis wordt gevonden in hetgeen de Wereldleraar heeft gegeven in zijn leer, zover als deze op het ogenblik bekend kan worden. Daarnaast zijn veel verder gaande veranderingen te verwachten en zelfs noodzakelijk, waarbij dit alles nog maar een voorbereiding, een soort kinderspel, lijkt.

Wij hebben in de Orde op het ogenblik het gevoel dat wij in een kritieke fase verkeren, een zeer kritieke fase zelfs. Wanneer de plannen van de Broederschap goede vruchten afwerpen, zal de mensheid in zeer korte tijd een enorme sprong kunnen maken in mentaliteit en daarnaast waarschijnlijk ook in verstandelijke ontwikkeling. Gelukt dit niet, dan zijn de jaren tot 1980 vol van gevaren en bestaan er nog langere tijd ogenblikken, waarop oorlog de gehele mensheid zou kunnen vernietigen. Dit betekent dat er in de komende jaren nu eindelijk eens spijkers met koppen moeten worden geslagen. En spijkers met koppen slaan betekent, wanneer wij dit doen tegenover de mensen in de stof, maar al te vaak dat wij afgewezen worden. Daarvan ben ik overtuigd. Maar daarom kun je nog niet trachten dan maar liever een compromis te sluiten. De tijd voor compromissen is echter voorbij.

Wij moeten in deze jaren een positieve opbouw en een positieve levensbenadering bij een voldoende aantal mensen tot stand brengen en daarnaast voldoende kernen stichten en samenbrengen, die de gedachtensfeer op de wereld helpen verbeteren. Kunnen wij, kan de Broederschap, kunnen alle krachten uit de geest tesamen dit niet, dan zie ik eerlijk gezegd de ontwikkelingen tamelijk somber in. De plannen die de Broederschap heeft gemaakt en de besluiten, die zijn genomen, vormen tesamen een groot geheel. Indien wij alle afzonderlijke regels, beslissingen en aanbevelingen bij elkaar zouden tellen, komen wij wel tot ruim 1900. Het is mijns inziens hiermede mogelijk iets in beweging te zetten. Het is echter moeilijk om de zaak in beweging te krijgen, wij zijn daarmee zelfs bijvoorbeeld bezig sinds 1963. Hier en daar is er op aarde enige beweging te bespeuren. Hier en daar begint het denken van mensen wat te veranderen en komt men tot een nieuwe benadering van problemen, zowel in kunst, wetenschap, als in geloof. Maar het geheel doet denken aan een spoorwagen, die met handkracht in beweging moet worden gebracht: loopt hij eenmaal goed, dan loopt hij wel door en kan hij met weinig moeite op gang worden gehouden. Maar juist van stilstand tot het eerste vlot bewegen, vergt zeer veel energie. Zo is het met de wereld op het ogenblik. Er zit wel enige beweging in, maar wij zullen met veel moeite, ons tot het uiterste inspannende, de wielen eerst nog een paar malen tot rondwentelen moeten brengen, voor een deel van de aanwezige krachten voldoende zal zijn om de zaak verder aan de gang te houden.

Een van de vragen die ik mij stel voor dit jaar en het komende jaar, luidt dan ook: zullen wij er in slagen de zaak voldoende in beweging te brengen en zullen wij er in slagen dit zo te doen, dat er niet te veel slachtoffers vallen? Het is moeilijk het antwoord op die vraag na te gaan. De Witte Broederschap meent, gezien de besluiten en aanbevelingen van de Grote Raad, dat dit in feite wel mogelijk is. Ik ben niet zo brutaal dat ik hiertegen in durf te gaan. Ik kan slechts zeggen: men moet in die Raad dan wel heel wat meer weten dan ik weet. Want ik zie de zaak voorlopig nog maar heel langzaam vooruitgaan, met alle gevaren, die aan een dergelijke

langzame vooruitgang verbonden zijn. Alles wat wij tesamen doen, vrienden, moet u niet alleen maar beschouwen in de zin van een avondje geestelijk zijn, of een cursusje bijwonen. U moet dit alles gaan zien in het kader van een op andere en nieuwe wijze bezien van eigen leven en benaderen van eigen leven. Het zou voor u moeten worden: een geven van die geestelijke inhoud aan de mensheid, maar allereerst wel aan jezelf, die nodig is om de grote diversiteit van ontwikkelingen in wereld en geest te kunnen aanvaarden.

Ik meen dat wij daarnaast op esoterisch terrein in de komende tijd een groot aantal zeer goede resultaten kunnen verwachten. Maar dit innerlijk besef vinden en het ontsluiten van bepaalde krachtbronnen in het eigen wezen kan mijns inziens alleen maar zin hebben, wanneer de zo gevonden mogelijkheden ook in de wereld en ten nutte van de gehele mensheid worden gebruikt. Ik kan u wel verklappen dat, binnen de gestelde taken, zowel ikzelf als enkele van mijn collegae, gemeend hebben ons bij ons streven naar inspiratie juist op dergelijke figuren te moeten gaan richten. Daarbij moeten wij van alle kanten een sterke mate van tegenwerking verwachten. Maar ik meen dat wij daar wel tegen kunnen. Ik geloof dat wij het zullen kunnen redden.

Wanneer wij gezamenlijk aan het einde van dit jaar staan en zien hoe verkeersongelukken, natuurrampen en dergelijken, een vreemd, maar kentekenend patroon hebben getekend over de wereld op een wijze, die zelfs aan uw dagbladen niet geheel zal ontgaan, also een bepaalde verandering, ook van gerichtheid tot stand brengende en een afwijking van de nu nog geldende stellingen en doeleinden tot stand hebben gebracht, zult u met mij zeggen: er gebeuren grote dingen in de wereld. Er is een ontwikkeling gaande, die je als mens in zijn geheel en zijn betekenis nog niet kunt overzien, maar waarvan wel vaststaat, dat zij iets in de mensen verandert. Wanneer niet slechts wij (en met ons ook u) maar ook vele andere mensen op de wereld zich dat gaan realiseren, dan meen ik dat de Broederschap als geheel en wij als een klein groepje daarin tevreden kunnen zijn.

U zult misschien willen weten wat u volgens mij moet denken over al die moderne zeden en alles wat daarbij te pas komt. Ik kan u mijn mening wel geven. Die dingen zijn uitermate onbelangrijk. Belangrijk is dat de mens zichzelf vindt. Vindt hij eenmaal zijn ware Ik, dan vindt hij ook een juiste moraal. Maar een mens, die zich aan een bepaalde moraal wil houden, zonder deze als een deel van eigen wezen te ondervinden, zondigt daartegen zolang dit mogelijk is, zonder gesnapt te worden. En aan een dergelijke deugdzaamheid hebben wij niets. De werkelijke verandering der dingen moet uit de mens zelf voortkomen, niet uit een sprookje, een angst voor de macht van enkelen. De veranderingen in zeden enzovoorts, zullen natuurlijk pijnlijk zijn voor de oudjes, die het nu eenmaal altijd op die wijze gedaan hebben en zich zelfs niet realiseerden, dat men over bepaalde dingen wel eens anders kan denken, dat men anders zou kunnen handelen. Toch meen ik niet dat dit van belang is. Wij moeten beginnen met de geestelijke revolutie op gang te brengen. De mens moet zelf leren leven en denken. Wanneer die mens zo leert zichzelf enigzins te begrijpen, te kennen, ben ik ervan overtuigd dat hij ook goed zal leven.

U vraagt zich misschien af of er in de komende tijd voor u veel onaangenaamheden zullen komen. Dat zal in de meeste gevallen nogal meevallen. Tenzij je er zelf direct bij betrokken bent, zijn vele dingen uiteindelijk niet zo erg. Voor de directe slachtoffers liggen de zaken uit de aard der zaak anders. Denk niet dat het leven zo gezellig en gezapig zal blijven. U zit in dit land voorlopig nog in de goede hoek, maar dat kan betrekkelijk snel veranderen. Houdt er dus maar rekening mee dat in Nederland in 1969 -'70 grote moeilijkheden zullen rijzen. Zo hier en daar zult u de tekenen daarvan ook nu reeds kunnen zien. U kunt die moeilijkheden gemakkelijk dragen, wanneer u maar de juiste mentaliteit hebt en u niet laat ontmoedigen, wanneer u maar de nodige geestelijke veerkracht bezit, zodat u niet om zuiver materiële dingen van de kook geraakt en gek wordt.

Wij aan onze zijde weten, vrienden (en daarmee meen ik mijn bijdrage te kunnen besluiten) dat wanneer u leert uzelf te beschouwen als belangrijk, maar dan ook te werken met eigen geestelijke krachten en vermogens en zelfstandig durft te denken, kritisch durft te denken,

tegenover ons en iedereen, zelfs tegen de deskundigen, op elk terrein, zonder daarom nu ook alles zonder meer te verwerpen, u in staat zult zijn alle komende schokken op te vangen. Wij menen dat u dan in staat zult zijn de (bij velen van u) toch wel grote veranderingen in leven en milieu zonder meer te verwerken. Kunt u dit, dan bent u voor ons zeer belangrijk, daar uw geestelijke uitstraling, uw gedachten en daden bijdragen tot een grotere harmonie op de wereld, een beter onderling begrip en gelijktijdig tot een grotere diversiteit van ontwikkelingen.

Hiermede heb ik ook mijn eigen mening voldoende gegeven. Tenzij u hierover nog vragen wilt stellen, kunnen wij dan nu gaan pauzeren.

Vraag: Welke moeilijkheden voorziet u dan voor 1969 -'70?

Antwoord: De moeilijkheden komen voort uit grote conflicten tussen werkgevers en werknemers, grote politieke moeilijkheden (zowel binnenlands als naar buiten toe) gepaard gaande met een snelle afname van de zogenaamde welvaart en de waarde der valuta en alle daaruit voortkomende problemen en moeilijkheden. Gerekend moet worden in deze periode met onderlinge conflicten tussen verschillende groepen, conflicten tussen de overheid en anderen, onzekerheden en instabiliteit in eigen bestaan. Let wel, dit is voor sommigen onder u waarschijnlijk zeer sterk merkbaar, maar anderen onder u leven er net langsheen en zou dit alleen bij anderen in verschijning treden. Met andere woorden, ofschoon eenieder van u de verschijnselen kan zien, is hiermede nog niet gezegd dat ieder van u nu ook persoonlijk de moeilijkheden te verwerken krijgt. Zeker is echter dat u vele veranderingen zult zien of beleven in de komende jaren.

Waarmede, naar ik aanneem, ook op mijn eigen meningen een voldoende commentaar is gegeven. Het wordt dan ook tijd u voor uw aandacht te danken. Ik hoop echter dat u alles wat ik u gezegd heb niet alleen als kennisgeving zult aannemen, maar er eens over wilt nadenken. Ga eens na of dit alles mogelijk is en zo ja, of u ook zelf bereid bent mede te werken. Er is behoefte aan mensen met voldoende innerlijke sereniteit, met voldoende opgewektheid, kracht, geloof, zonder dogma, maar voortkomende uit een besepte innerlijke werkelijkheid. U zou ons dan kunnen helpen en vele moeiten besparen, terwijl u gelijktijdig uzelf en anderen kunt helpen en vele onaangenaamheden kunt voorkomen.

Nogmaals, ik hoop werkelijk dat u dit alles ernstig zult nemen. Van onze zijde kan ik u eerlijk beloven dat wij u omtrent de te verwachten ontwikkelingen op geestelijk en materieel terrein ook in de toekomst voor zullen lichten, zo vaak dat dit mogelijk en noodzakelijk is, zodat u kunt weten waarvoor en waaraan u werkt.

Goedenavond.

U SCHEPT UW EIGEN SFEER (ESOTERIE)

Goedenavond, vrienden.

Het is moeilijk voor mij de juiste toon te vinden. De rede van de eerste spreker leek sommigen onder u nogal zwartgallig en pessimistisch. Ik kan ook wel begrijpen dat men denkt: tjonge, tjonge, wat hangt ons nog alles boven het hoofd. Aan de andere kant zijn er in het geheel zoveel lichtpunten te ontdekken, dat men evengoed vanuit een ander standpunt zou kunnen denken en reageren. Uiteindelijk bergt elke mens in zich reserves aan kracht en mogelijkheden, al gebruikt men die meestal niet. Overigens kun je het de mensen moeilijk

kwelijk nemen, dat zij van hun meer geestelijke krachten en gaven zo weinig gebruik maken? Men leert wel hoeveel één en één is, maar hoe je met enig resultaat een gedachte kunt uitstralen, wordt aan niemand geleerd.

Laat mij allereerst vaststellen dat u uw eigen sfeer scheidt. Wat de mensen voor u zijn en voor u betekenen, wordt voor een groot deel bepaald door hetgeen u zelf uitstraalt. Zelfs wanneer er zeer veel ellende in de wereld is, zal het volgens mij voor een heel groot deel van uzelf afhangen hoe u daarin leeft en u daar tegenover staat. Misschien zult u zeggen dat u het niet aangenaam vindt wanneer anderen zoveel ellende doormaken. Ik kan dit wel begrijpen. Maar wanneer u tesamen met die anderen dan gaat zitten treuren over de vele ellende, die er in de wereld is, komt niemand ertoe er ook iets aan te doen.

Hebt u wel eens een verpleegster aan het werk gezien? Zij doet blijmoedig haar werk. Wanneer de patiënt kreunt, gaat zij niet in een bed daarnaast liggen om mee te kreunen of beklagt zij hem uitvoerig. Zij trekt een opgewekt gezicht, tracht de patiënt zo weinig mogelijk te storen en doet opgewekt en blij wat noodzakelijk is. Is er niets nodig, dan gaat zij rustig een kopje thee drinken en een praatje maken over prettiger dingen om even bij te komen. Zo zou men in de wereld moeten staan tegenover alle diepgaande problemen van geestelijke en materiële aard. Wij hebben niet de taak met de mensheid mede te lijden of aan die mensheid leiding te geven, maar slechts om daar, waar ellende is, zo blijmoedig en goed te helpen als wij kunnen. Wij hebben niet de verplichting om droevig en vol van rouw door de wereld te gaan, omdat anderen lijden. Wij hebben slechts de taak zelf zo blij te zijn als wij maar kunnen en met die blijheid anderen te helpen zo goed wij kunnen.

Het leven is eigenlijk nogal eenvoudig en je hoeft er heus niet zo zwaar aan te tillen. Van vele dingen maken de mensen grote problemen, terwijl zij, alleen door een beroep te doen op hun eigen gave en blijmoedigheid, het mogelijk zou zijn zelf gelukkig te leven en anderen te helpen. Denk nu niet dat geluk geven een kwestie van romantische of sentimentele aard is. Het gaat om wat je bent, de manier waarop je leeft en denkt. En dat betekent dus weer de wijze, waarop je in jezelf harmonisch bent. Het is mooi om te spreken over de twee zuilen enzovoorts. Maar wat is het nut van alle mooie woorden daarover, wanneer je jezelf niet weet te maken tot iets, wat bewust groeit naar het Licht, dat Licht probeert te zijn? Dan blijft de wereld net zo duister als vóór die tijd.

Alle bewustwordingsleringen, alle esoterie dreigt steeds weer te verzanden in de zwaarmoedige ernst, waarmede men de wereld en zichzelf tracht te beklagen met als gevolg, dat men biddende en medelijdende bij de pakken neer gaat zitten en alles laat zoals het was. Ik kan mij voorstellen dat mensen die horen wat er de wereld zo te wachten staat in de komende jaren eens verzuchten "wat een tijd, wat een tijd". Maar iets dergelijks was er enige jaren geleden immers ook? De moeilijkheden zijn er, maar voor u valt het nog best mee. Tenzij u zwartgallig alleen de fouten opsomt van de wereld en uzelf. En sombere mensen hebben hetzelfde 20 jaren, 30 jaren geleden ook gezegd. Het was toen ook geen prettige tijd, maar het is alles voorbijgegaan. De tijd rolt voort en het gebeuren gaat verder.

De belangrijke vraag is dus kennelijk niet, wat er met deze tijd en het wereldgebeuren van dit ogenblik fout zit, maar wat u ervan maakt. Denk nu ons aan de laatste wereldoorlog. Dat was dan toch wel een tijd van hongersnood, ellende enzovoorts. Was het niet tevens een tijd, waarin de mensen één konden zijn, waarin men ondanks alles nog veel plezier kon hebben, elkaar kon helpen met het gevoel dat dit van belang was, dat je werkelijk iets goeds, iets belangrijks deed? Natuurlijk, wanneer je kijkt wat er van al die dromen en goede bedoelingen is geworden, valt het tegen. Deze gevoelens van menselijke eenheid boven alle politiek zijn langzaam maar zeker verwaterd, zoals de godsdienstige ijver van die dagen bij velen is verwaterd tot slechts de bijdrage in het collectezakje. Blijft dus de hoop, dat dominee niet te lang zal preken. Men had het zich tóen anders voorgesteld.

Zeker, maar denk nu eens niet aan wat het volgens u had moeten worden, maar aan wat er geweest is. Ergens in de mensen was een krachtbron, waardoor men zelfs onder de moeilijkste

omstandigheden steeds nog weer ergens blijheid en moed wist te vinden. Men wist geestelijk veerkracht te vinden, een uithoudingsvermogen te tonen, dat alle verwachtingen verre te boven ging, zoals men ondanks de vele spanningen en kleingeestigheden steeds weer onderling begrip, samenwerking wist te vinden. Toch waren dat zeer moeilijke dagen, nietwaar? Wanneer de tijden werkelijk weer zo moeilijk worden als sommigen onder u schijnen te vrezen, komen al die dingen wel weer naar boven, dan helpt men elkander weer, dan kan men meer dan men nu denkt. Maar wanneer het ooit weer zo ver komt, moet er een groter resultaat bereikt worden dan wat sociale dromen. Dan moet er een nieuwe mensheid, een nieuwe wijze van leven uit voortkomen, niet voor enkelen, maar voor de gehele mensheid.

Hebt u geen vertrouwen in de mensheid? Maar u kunt die mensheid toch voor een deel zelf maken. U kunt zelf een ander mens worden, u kunt anderen helpen om anders te worden. Niet door kritiek, maar door begrip en hulp. Zeker, de Witte Broederschap heeft een enorme taak op zich genomen en is reeds onzettend hard aan het werk, maar daar bemerkt u toch niets van. Nu ja, u krijgt misschien ook uw vleugje inspiratie. Maar daar zal het voor de meesten wel bij blijven. Want dit alles behoort voor u tot de achtergrond. Het is als het ware het decor waartegen u uw eigen leventje moet spelen. En dat leven moet u spelen met zon, met blijmoedigheid, met een putten uit eigen innerlijke kracht.

U vindt dat moeilijk? Natuurlijk, het valt niet altijd mee. Maar elke mens kent zo wel een eigen vorm van magie, zijn eigen wijze om geestelijke krachten uit te zenden, gedachten te projecteren, geestelijke krachten te wekken. Waarom zou u dat niet eens wat meer doen en vooral wat blijmoediger? Elke mens heeft de mogelijkheid om, ondanks alles, het schijnbare isolement te doorbreken, om mee te leven met wat er in de wereld bestaat, maar vóór alles met mensen. Dat kunt u ook, wanneer u er de moeite voor over heeft.

Dit zijn de dingen die u zelf en werkelijk kunt doen. U kunt natuurlijk wel trachten mee te werken aan de taak van de Grote Witte Broederschap, maar de betekenis van hetgeen u dan doet, ontgaat u meestal toch. Het is maar een zo klein deel van dat grote geheel. Maar de dingen die u zelf kent, beseft, die behoren tot uw eigen mogelijkheden in eigen wereld, die kunt u zelf kiezen, die kunt u zelf doen vol begrip, bewust, wetend.

En nu zou ik natuurlijk zo langzaam wat meer esoterisch moeten worden in mijn betoog, mij bezig gaan houden met het innerlijke pad en zo. Maar weet u, dat innerlijke pad ligt zo erg aan de binnenkant wanneer je de mensen erover hoort spreken. Voor mij heeft die innerlijke waarde een dimensie meer. Het doet mij denken aan de fles van Klein, waarbij de binnenkant als het ware in de buitenkant overgaat en de buitenkant eigenlijk weer ergens deel is van het binnenste. Die fles is een soort vierdimensionale voorstelling uitgedrukt in drie dimensies. Maar daarover hebben wij het nu niet.

Volgens mij kun je eigenlijk niet spreken van innerlijk én uiterlijk bij mens en geest, van een binnenkant of een buitenkant, ergens gaan zij steeds weer in elkander over, zonder dat je precies kunt zeggen waar dit nu gebeurt. Er is geen binnenkant en geen innerlijk, dat afgescheiden en afzonderlijk kan worden gezien tegen uiterlijkheden en buitenkant. Natuurlijk, er bestaan werkingen in ons, die wij omschrijven als stammende uit ons innerlijk, en dingen die wij uiterlijk noemen. Maar goed bezien lopen die dingen door elkander. Je kunt een besef of emotie beschouwen als 'innerlijke waarde'. Maar ergens kwam zij tot stand middels uiterlijkheden en ergens zal zij ook weer de uiterlijkheden gaan beïnvloeden. Dus? Er is geen werkelijk en blijvend onderscheid te maken tussen innerlijke en uiterlijke waarden. Wat in je bestaat, kwam door krachten van buiten tot stand en wat in je leeft, bepaalt morgen de uiterlijkheden weer. Zelfs de gehele wereld rond je is ergens afhankelijk van hetgeen je innerlijk bent. Enzovoorts, enzovoorts, ad infinitum.

De vraag is dus niet of men innerlijke of uiterlijke wegen zal gaan, maar eerder waar je moet beginnen. Nu meent de mens dat hij door de wereld buiten zich beheerst wordt. Het antwoord is dus duidelijk: je dient te beginnen met de zogenaamde innerlijke waarde, met het bepalen en beheersen van eigen denken en eigen gevoelens. Men heeft immers het gevoel dat men

daaraan wél iets kan doen. Maar het resultaat wordt dan dat de buitenwereld voor dit bewustere en meer beheerste Ik een andere wordt.

Maar ja, de wereld is niet zo mooi in de ogen van de meeste mensen. Daarom nemen zij het je haast kwalijk wanneer je de blijmoedigheid preekt, al zijn er nog zoveel mensen, die die blijmoedigheid prediken. Alleen is de preek soms zó geforceerd blijmoedig, dat zelfs werkelijke blijmoedigheid er soms onder dreigt te bezwijken. Daarom 'preken' wij maar niet en zien wij eerder naar de werkelijkheid. Altijd en overal is nog wel een straaltje licht te ontdekken, wanneer je zoekt. In alles is altijd nog weer iets goeds te vinden. Kijk dan in het leven eens wat meer naar de dingen die goed zijn.

Natuurlijk zie je veel dingen, die anders hadden moeten zijn, die verkeerd zijn. Wanneer je er zelf iets aan kunt doen, goed, dan kun je er aandacht aan geven, zover dit nodig is. Maar constateer je dat er geen mogelijkheid is aan het kwade iets te doen, kijk dan maar liever naar de goede dingen in het bestaan. U ziet wel veel droevige dingen in deze wereld. Aanvaard nu maar dat die bestaan en probeer alleen maar er ergens nog iets van vreugde in te brengen. Probeer er een wat andere kleur aan te geven en hul niet alles, wat niet geheel juist is of zelfs verkeerd is, in een droevig zwart rouwgewaad. Wanneer je zo leeft, verander je langzaam. Je innerlijk gaat de denkbeelden omtrent de uiterlijkheden heheersen en nu eerst kun je alle mogelijkheden, die je in je draagt, geheel ontwikkelen en gebruiken.

Zolang u de buitenwereld blijft beschouwen als iets wat u domineert, waaraan u zonder meer onderworpen bent, komt u er niet toe uw eigen krachten te gebruiken. Maar wanneer je als mens van binnenuit begint, zie je de zaken anders. De wereld is er nog wel met haar vele waarden, waar tegenover je je eens machteloos voelde, maar er zijn zoveel andere kanten in het leven, waaraan je zóveel voelt te kunnen doen. Soms gaat het zo ver, dat je opeens meester schijnt te zijn van een deel der materie, dat je gedachten meent te kunnen lezen, ook al doe je dat niet letterlijk en werkelijk, maar voel je de dingen aan. Dan lijkt het of je de toekomst afleest en al tevoren voelt wat er gezegd zal worden, wat er gebeuren gaat, zelfs reeds voor het gebeurt, zodat je er rekening mee kunt houden. Dan ontdekt je dat je geheel anders in de wereld komt te staan.

Ziet u, dit lijkt mij nu voor u het meest belangrijke. En daar u alle mogelijkheid krijgt in de komende dagen om een dergelijke ontwikkeling na te streven en te bereiken, zou ik zo zeggen, dat u er in de komende dagen eigenlijk helemaal niet zo vreemd voorstaat.

Het blijft natuurlijk vervelend, wanneer er weer iemand aan het knuppelen, het schieten of het steken slaat. Erg vervelend zelfs, dat begrijp ik wel. Maar zie het nu eens zo: wanneer u elke dag 10 mensen iets gelukkiger maakt, dan is er met alle ellende op de wereld altijd nog een batig saldo. Misschien is dat wel de beste manier om te leven: bezie de zaak wat boekhoudkundig en streef naar een batig saldo, elke dag weer. Zeg niet: wat heb ik nu weer voor stomiteiten uitgethaald, maar vraag uzelf vooral: "Wat kan ik voor goeds doen?"

Som elke dag op, wat je aan goed hebt gedaan, wat je medemensen misschien aan vreugde of aan zelfvertrouwen hebt gebracht. Vraag je elke dag weer eens af, of je misschien ergens iemand een beetje meer Licht in het leven hebt gegeven, al is het maar met een enkel woord misschien. Wanneer je dat regemaitg doet, wordt het saldo steeds groter en vraag je je op den duur verwonderd af hoe het mogelijk is, dat je nog zoveel kunt doen. En wanneer u het gevoel hebt dat u niets meer kunt, dat u nu wel bent uitgerangeerd, maak dan eens een balans op en vraag u af hoeveel malen u voor een medemens hulp, steun, moed, kracht of vreugde hebt mogen betekenen. Dan krijg je vanzelf weer meer vertrouwen in jezelf en vind je de moed om, waar je maar kunt, nog steeds Licht en vreugde te brengen.

Ik vind het zo treurig wanneer ik de mensen voel denken: Ja, die Witte Broederschap moet de wereld redden. Zeker, ze doen hun best. Onder ons gezegd en gezwezen: ik werk mij soms het apezuur ervoor. Maar wordt u daar anders van? Neen. Alleen wanneer u zelf wat doet, verandert u. En u bent veel beter, u kunt veel meer dan u denkt. U hebt zelfs veel meer moed

en zon gebracht in het leven van anderen, dan u zelfs maar vermoedt. Laat de Broederschap dan haar taak vervullen en put u uit dit besef nu eens kracht om zelf vandaag ook eens iets te doen. De gehele toekomst van de wereld kunt u niet veranderen. Maar aan wat u zelf bent voor die wereld, wat u in en voor de wereld morgen zult zijn, daaraan kunt u wel iets doen. Want alleen datgene wat je zelf bent en doet voor anderen, in de wereld van de stof of van de geest, kun je zelf bepalen.

Wat een hele propagandaspeech is dit geworden. Maar het mag heus wel weer eens gezegd worden. Wanneer ik de mensen zo droevig bij de pakken neer zie zitten, al mompelende dat het toch zo slecht gaat met de wereld, dan heb ik altijd zin om hardop te roepen: het is niet de wereld, waarmee het zo slecht gaat, het gaat vooral slecht met jullie! Op het ogenblik, mens, dat u zich zozeer bezighoudt met het slechte in de wereld, dat u zelf niet meer aan het goede toekomt, gebeurt er iets fataals. Waarop u natuurlijk onmiddellijk van mij wilt weten wát u dan moet doen en hoe.

Tja, dat kan ik u ook niet vertellen. Voor ieder van u liggen de zaken immers anders. Ieder van u kent eigen zorgen, zijn eigen slechte kanten, zijn eigen tegenslagen, maar ieder van u heeft ook eigen genoegens, eigen daden, ogenblikken, waarop je ontdekt dat je vele mogelijkheden hebt, ogenblikken, waarop je je werkelijk geheel thuis voelt. Ik kan u alleen maar zeggen dat het met die laatste dingen is, dat u iets moet doen. Daarmede moet u iets meer vreugde voor anderen en uzelf, iets meer blijmoedigheid, tot stand brengen.

Bezie alles wat gezegd is vanavond nu eens in dit licht en u zult zien dat het niet zo negatief was als sommigen van u wel meenden. Oorlog? Mogelijk, maar dan zullen wij de levende gedachte van de vrede zijn. Gewonden, zieken, bedroefden? Wij zullen er zijn om hen het leven wat dragelijker te maken, om hen te verplegen. Zo moet je ingesteld zijn. Hoe duister het ook wordt, ik zal altijd trachten een lichtje te zijn, zelfs al is het maar een kaarsenvlam of een opvlammend lucifertje. Zeg dat eens van uzelf. Vergeet niet dat u de enige niet bent. Een kaarsvlam lijkt niet veel. Maar honderd kaarsen verlichten reeds een kerk of zaal. En er zijn meer mensen die licht willen brengen dan u denkt. Zeg dus niet: wat ik doe, is te weinig, dat heeft geen zin. Besef, al bemerkt u het misschien niet altijd, dat er anderen zijn, die als u wat licht willen brengen door gedachten en daden, zodat het op aarde nimmer werkelijk geheel donker zal zijn in dit opzicht.

Wat ik u duidelijk wil maken, is dat de kleine, onbelangrijke dingen, die kleine schijnbaar onbelangrijke daden en gedachten van mensen tesamen het duister van deze wereld kunnen verdrijven, dat de kleine en schijnbaar onbetekenende dingen tesamen als het ware Gods Licht op aarde vormen. Die onbelangrijke, uitgetelde mensen, die nog wat levensmoed over hebben, nog wat vertrouwen, die nog wat Licht en vreugde in daad en denken uitdragen, kunnen de wereld redden. Denk daar maar eens over na, dan weet u wat u voorlopig te doen hebt. Denk maar niet te veel na over alles, wat die Grote Broederschap als geheel gaat doen. Daarover wordt u geïnformeerd, dat is voldoende. Maar denk er ernstig over na, wat u zelf zou kunnen doen. Dat is dan heus voldoende.

En als u een recept wilt: Elke dag een enkele positieve gedachte meer denken, een vonkje Licht ergens meer brengen en elke avond jezelf afvragen hoeveel positieve gedachten je wel hebt gehad, hoeveel mensen je bewust wat Licht hebt gegeven, hoeveel mensen je een plezier hebt gedaan. In het begin valt de balans misschien wat tegen, maar op den duur loopt het op. Dan voel je, hoe jezelf steeds meer een kracht wordt. En eerst dan vind je het zelfvertrouwen, waardoor je uit de goddelijke kracht durft te putten en te zeggen: ik ben Licht.

En wat de goede dagen betreft, die komen dan waarschijnlijk veel vroeger dan u ze nu meent te mogen verwachten. Wat vrienden, mij de juiste noot lijkt te zijn om mijn bijdrage te beëindigen.

Goedenavond.

d.d. 16 augustus1968

T.U.A.

De eerstvolgende vrijdagavond bijeenkomst vindt plaats op 6 september a.s., 20 u 15 en wel in de recreatiezaal van het flatgebouw Elisabeth Brugsmaweg 1 (Savornin Lohmannplein).